

สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2

Situations of Student's Development Activities Administration of Bosuphan –
Nongbo School's Group under Office of Primary Education Suphanburi Region 2.

อารีวัลย์ นาคมี

โรงเรียนวัดพรสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ทั้ง 12 โรงเรียน จำนวน 113 คนได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเคอร์ซีและมอร์แกน (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่าตามแนวคิดของ(Likert Five's Rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.842$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด(3.772) อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวส่วนในภาพรวมพบว่าไม่แตกต่าง เมื่อจำแนกตามอายุพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนส่วนในภาพรวมพบว่าไม่แตกต่าง เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน และจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวม 3 ด้านพบว่าไม่แตกต่างแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ABSTRACT

This study aimed to study and compare the situations of the development activities administration of Bor-SuphanNongBor schools Groups, under Suphanburi Primary Education Service Area Office 2., classified by gender, age, working experiences, and lever of education. Samples employed in this study were teachers and educational personals of Bor-SuphanNongBor schools Groups, under Suphanburi Primary Education Service Area Office 2. in academic year 2560. Sample of 113 were selected from 12 schools by using Stratified Random Sampling technique. Tool being used in this study was a rating scale questionnaire of Likert's five ratings. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test with the Scheffe and LSD pair comparison method.

Research finding were as follow: 1) The situations of the development activities administration of group of BorSuphan – NongBor schools, under Suphanburi Primary Education Service Area Office 2 as total had $\bar{X}=3.800$ which was at high level. When consider among each dimension, found that the social activity dimension had mean of highest level ($\bar{X}=3.842$), which was at high level, next was the guidance activity dimension, ($\bar{X}=3.778$) which was at high level, and the student activity dimension has the least mean ($\bar{X}=3.772$) which was at high level. 2) The comparison of the situations' means of the development activities administration of groups of BorSuphan – NongBor schools, under the Suphanburi Primary Education Service Area Office 2, when classified by gender found that the statistical significant difference at 0.05 level, but the student activity dimension as total, found no significant different. When classified by working experience and by level of education as total of 3 dimensions found no significant difference.

Keywords: student development activity administration, teachers and educational personals.

บทนำ

“คน” เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า การพัฒนาประเทศต้องพัฒนาคนอย่างรอบด้านให้ มีความรู้ ความสามารถ เป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะในด้านการศึกษาจากเจตนารมณ์

ของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559)ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาคนไว้ดังนี้ “เพื่อพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา โดยมีเป้าหมายให้คนไทยเป็นคนดี เก่ง มีความสุข มีความรู้เชิงวิชาการและสมรรถนะ

ทางวิชาชีพ ใฝ่เรียนรู้แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิตยุคสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคน ทุกเพศทุกวัยของชีวิต ปัญหาสังคมได้ทวีความซับซ้อนรุนแรงขึ้นทุกขณะ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความนิยมฟุ้งเฟ้อ การแพร่ระบาดของยาเสพติด การก่ออาชญากรรม การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย และขาดระเบียบวินัยตลอดจนขาดคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้สถานศึกษาต้องใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันและช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้พัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีศีลธรรมจริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิดตัดสินใจ แก้ปัญหาวางแผนการศึกษาต่อและพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำรวมทั้งการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ วรรณฏ สิริทธิฤทธิ์ (2550) ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีมากและเมื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีระดับการบริหารต่ำกว่า โรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ โดยพิจารณาเจาะกิจกรรมที่มีระดับการบริหารต่างกันมี 4 กิจกรรมที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ตัวแทนผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พงชาย พิงไชย และ สจิวรรณ ทรรพพสุ (2554) สถานศึกษาจำเป็นต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยการดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและมีวิธีการที่เหมาะสม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเน้นให้นักเรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเลือกเองตามความสามารถ ความสนใจอย่างแท้จริง ซึ่งกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า มีความจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มาตรฐานสูงในระดับสากล เพื่อให้สามารถเผชิญปัญหาและการเปลี่ยนแปลง ดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุขและร่วมรับผิดชอบพัฒนาชุมชน ประเทศชาติและสังคมโลก การจัดการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้ดีเท่าที่ควร การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่ม โรงเรียนในกลุ่มบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ ตามความคิดเห็นครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนในกลุ่มบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่ม โรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และระดับการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ และแนวทางในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน บ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรม

นักเรียน และ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 156 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ทั้ง 12 โรงเรียน จำนวน 113 คนได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเคอร์ซีและมอร์แกน (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) แต่ละโรงเรียนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 10 คน จำนวน 5 โรงเรียน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 9 คน จำนวน 7 โรงเรียน และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรของแต่ละโรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดเกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 มาวิเคราะห์ เนื้อหาสาระ (documentary research) ประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อหาปัจจัยหรือวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่ม โรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 นำข้อมูลที่ได้มาเขียนเป็นประเด็นข้อคำถาม เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบสอบถาม โดย แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็น แบบสอบถาม มีข้อคำถามถึงการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อ สุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 เพื่อนำมาเป็นแนวทาง การสร้างแบบสอบถาม เพื่อถามความคิดเห็นของครู และบุคลากรทาง การศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนอง บ่อ โดยสร้างข้อคำถามจากปัจจัยที่ได้จากการ สรุปผลการวิเคราะห์เอกสาร สรุปความคิดเห็น จากความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยสรุป ได้องค์ประกอบ 3 ด้าน 3 ลักษณะ ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มี ลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่าตาม แนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Five's Rating scale) ได้ข้อคำถามจำนวน 34 ข้อ

ผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.796) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD = 0.372) อยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อ สังคมและสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด ($\bar{X}$ = 3.843) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD = 0.467) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.778) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD = 0.437) อยู่ใน ระดับมาก และด้านกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด (3.754) อยู่ในระดับมาก

2. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็น ด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวระหว่างกลุ่ม เพศชายและกลุ่มเพศหญิงพบว่า ค่าสถิติ ทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 2.147 สรุปว่าความเห็น เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมแนะแนว ของกลุ่ม เพศชายและกลุ่ม เพศหญิง แตกต่างกัน โดย กลุ่มเพศชายมีความเห็นว่ารระดับด้านการ บริหารกิจกรรมแนะแนวมากกว่าความเห็นของ กลุ่มเพศหญิง

3. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็น ด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนระหว่างกลุ่ม เพศชายและกลุ่มเพศหญิงพบว่า ค่าสถิติ ทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 1.239 สรุปว่าความเห็น เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ของกลุ่ม ผู้ชายและกลุ่มเพศหญิงมีความไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีความเห็นว่ารระดับด้าน

การบริหารกิจกรรมนักเรียนมากกว่าความเห็นของกลุ่มเพศหญิง

4. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนระหว่างกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงพบว่า ค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 1.239 สรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ของกลุ่มผู้ชายและกลุ่มเพศหญิงไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีความคิดเห็นว่ระดับด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนมากกว่าความเห็นของกลุ่มเพศหญิง

5. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นโดยภาพรวม พบว่า ค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 1.383 สรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ของกลุ่มผู้ชายและกลุ่มเพศหญิงไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีความคิดเห็นว่ระดับด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนมากกว่าความเห็นของกลุ่มเพศหญิง

6. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวระหว่างกลุ่มอายุภาพรวม พบว่า การทดสอบพบว่าสถิติทดสอบ F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการการบริหารกิจกรรมแนะแนวระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันจึงมีจำเป็นต้องเปรียบเทียบรายคู่ต่อไป

7. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนระหว่างกลุ่มอายุ ภาพรวม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และใช้สถิติทดสอบ F พบว่าค่าเฉลี่ย

ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (MSb) มีค่าเท่ากับ 0.616 และความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MSw) มีค่าเท่ากับ 0.185 และสถิติสัดส่วน $F = 0.616/0.185 = 3.338$ และมีค่าองศาอิสระ (degrees of freedom) เท่ากับ 2, 110 ผลการทดสอบพบว่าสถิติทดสอบ F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียนระหว่างอายุต่าง ๆ แตกต่างกัน

9. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับด้านด้านการบริหารกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ ระหว่างกลุ่มอายุภาพรวม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และใช้สถิติทดสอบ F พบว่าผลการทดสอบพบว่าสถิติทดสอบ F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันจึงไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบรายคู่ต่อไป

10. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวระหว่างกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป พบว่า ค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ -1.509 ที่องศาอิสระ 111 ผลการทดสอบพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานทางวิจัย สรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมแนะแนว ของกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์

การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าระดับด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวมากกว่าความเห็นของกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี

11. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนระหว่างกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และกลุ่มกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป พบว่า ค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ -0.799 ที่องศาอิสระ 111 ผลการทดสอบพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานทางวิจัย สรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ของกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าระดับด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวมากกว่าความเห็นของกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี

12. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นด้านการบริหารกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ ระหว่างกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และกลุ่มกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป พบว่า ค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ -0.255 สรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ของกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้ที่

ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าระดับด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวกว่าความเห็นของกลุ่มผู้ที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี

13. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวระหว่างกลุ่มผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มผู้ที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พบว่าสรุปว่าความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมแนะแนว ของกลุ่มผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มผู้ที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นว่าระดับด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนมากกว่าความเห็นของกลุ่มผู้ที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

การอภิปรายผล

สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ – หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา พยายาม พึงไชย และ งานวิจัยของ วรนาฏ สิทธิฤทธิ (2550) ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 พบว่าสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีมากและเมื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามขนาดของ

โรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับการบริหารต่ำกว่าโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ โดยพิจารณาเฉพาะกิจกรรมที่มีระดับการบริหารต่างกันมี 4 กิจกรรมที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ตัวแทนผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปฐมวดี พัฒนสิงห์ (2560) ได้ศึกษา การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี พบว่าระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี ใน 3 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ภาพรวมครูและนักเรียนมีความเห็นด้วยต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนระหว่างกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.815 ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.421 และค่าเฉลี่ย 3.711 ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.449

ตามลำดับ ค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 1.239 ที่องศาอิสระ 111 ผลการทดสอบพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานทางวิจัยและยอมรับสมมติฐานทางสถิติ สรุปว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ของกลุ่มผู้ชายและกลุ่มเพศหญิงมีความไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเพศชายมีความคิดเห็นวาระดับด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนมากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง

สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ ตามความคิดเห็นครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนในกลุ่มบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า ด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.778 ซึ่งอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานด้านจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนวการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.938 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้บริหารมีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน และจัดทำข้อมูลอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.903 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดและผู้บริหารมีการดำเนินการแต่งตั้งบุคลากรที่รับผิดชอบกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.540 ซึ่งอยู่ในระดับมาก สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ ตามความคิดเห็นครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนในกลุ่มบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า ด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.778 ซึ่งอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานด้านจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนวการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.938 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้บริหารมีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนและจัดทำข้อมูลอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.903 ซึ่งอยู่ใน

ระดับมากที่สุดและผู้บริหารมีการดำเนินการแต่งตั้งบุคลากรที่รับผิดชอบกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.540 ซึ่งอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับณัฐยา สุธานีสร และคณะ (2551) จากผลการวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละประเภททั้งกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมในเครื่องแบบ และกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน จะมีลักษณะการบริหารการจัดการ กระบวนการการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล และปัจจัยที่ส่งผล มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป ตามบริบทของสถานศึกษา และจากผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เป็นผลจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา ที่อยู่ในระดับดี และมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ การดนตรีและการกีฬา รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ และด้านการมีทักษะในการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ ตามความคิดเห็นครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนในกลุ่มบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.796 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารกิจกรรมเพื่อสังคม

และสาธารณะประโยชน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.843 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาได้แก่ ด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.778 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.772 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางซึ่งไม่สอดคล้องกับ คติ ปรีชา (2550) ได้ทำการศึกษาการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการ อาชีวศึกษาจังหวัด ลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพการบริหาร สภาพปัญหา และ แนวทางพัฒนา การบริหารกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาจังหวัด ลำปาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย บริหาร หัวหน้างาน กิจกรรม นักเรียน หัวหน้างานแนะแนว และสวัสดิการ การศึกษา ครูผู้สอนและนักศึกษา ของสถาบัน การอาชีวศึกษาจังหวัดลำปางจำนวน 371 คน พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสถาบันการอาชีวศึกษา จังหวัด ลำปาง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้าน การจัดองค์กร ด้านการนำองค์กรและด้านการ ควบคุมองค์กร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เกือบทุกข้อทุกด้าน ซึ่งบุคคลประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้างานครูผู้สอนและนักศึกษามี ความคิดเห็นสอดคล้องกัน และในแต่ละด้านมี การปฏิบัติอยู่ในระดับมากสภาพการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมในแต่ละด้านมี การปฏิบัติต่ำกว่ากิจกรรมอื่น ซึ่งสมควรได้รับ การพัฒนา คือการสนับสนุนงบประมาณอย่าง เพียงพอ ต่อการดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือจากผู้ปกครอง

ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการพัฒนา ระบบสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ งานกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและรายงานผล การประเมินให้บุคคลทุกฝ่าย ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบ

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่ม โรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางใน การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางใน ศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 โรงเรียนควรปรับปรุงการบริหาร กิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ โดยจัด ให้มีการสำรวจความต้องการ ความถนัดของ นักเรียน ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย สำรวจ ความพร้อมของโรงเรียนด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และการ จัดการ แล้วดำเนินงานจัดกิจกรรมโดยส่งเสริม การมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ทั้งในด้านแหล่ง เรียนรู้ และภูมิปัญญาถิ่น จัดให้มีการติดตาม กำกับ นิเทศการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และ ต่อเนื่อง รวมทั้งให้มีรายงานผลการดำเนินเป็น ระยะเวลาเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเชิงการประยุกต์ใช้

2.1 โรงเรียนควรปรับปรุงแก้ไข โดย กำหนดเป็นมาตรการให้ชัดเจน ที่ผู้รับผิดชอบ แต่ละกิจกรรมจะต้องปฏิบัติ ผู้บริหารจะต้อง สนใจ ติดตาม กำกับ และนิเทศการดำเนินงาน

กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนทุกกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกิจกรรมตามความสนใจก่อน กิจกรรมอื่น กำหนดการนิเทศ และการรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้รับผิดชอบปฏิบัติอย่างชัดเจนร่วมกันกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม และดัชนีชี้วัดสำหรับการประเมิน เพื่อเป็นทิศทางการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

3.1 ตามที่วิจัยได้มีข้อเสนอแนะของการวิจัยไว้ข้างต้น เพื่อให้งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้แพร่หลายออกไป และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

ค้นคว้าของผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้สนใจทั่วไป จึงขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ควรนำไปเผยแพร่ผลการวิจัยให้กับโรงเรียนในอำเภอหรือพื้นที่ใกล้เคียงได้รับทราบในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

2) จากการศึกษาพบว่าบางส่วนที่โรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อควรกำหนดให้กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

คติ ปรีชา. (2550). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษา จังหวัดลำปาง.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ณัฐชา สุานีสร์ และคณะ. (2551). สภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา.

มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ปฐมาวดี พัฒนสิงห์. (2560). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี. วารสาร

ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ. 57. ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2560.

พอชาย พิงไชย และสัจจวรรณ ทรรพวสุ. (2554). การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วารสาร

บัณฑิตศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วรรณภา สิริทิทธิ. (2550). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ลำปางเขต1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.